

15e Zondag door het Jaar A

Eerste lezing Jesaja 55,10-11

Zo spreekt de Heer: "Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar vruchtbaar hebben gemaakt en haar met groen hebben bedekt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven en het brood aan wie moet eten, zó zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug; het keert pas weer wanneer het mijn wil heeft volbracht en zijn zending heeft vervuld."

Tweede lezing Romeinen 8,18-23

Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd, dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen. Want zij is onderworpen aan een zinloos bestaan, niet omdat zij het zelf wil, maar door de wil van Hem die haar daaraan onderworpen heeft. Maar zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zal verlost worden uit de slavernij der vergankelijkheid en delen in de glorie van de kinderen Gods. Wij weten immers dat de hele natuur kreunt en barensweeën lijdt, altijd door. En niet alleen zij, ook wij zelf, die toch reeds de eerstelingen van de geest hebben ontvangen, ook wij zuchten over ons eigen lot, zolang wij nog wachten op de verlossing van ons lichaam.

Evangelie Matteüs 13,1-9

Op zekere dag had Jezus zijn huis verlaten en zat aan de oever van het meer. Toen verzamelde zich bij Hem een menigte zo talrijk, dat Hij in een boot moest stappen om daar plaats te nemen, terwijl de hele menigte langs het strand bleef staan. Hij sprak tot hen over vele dingen in gelijkenissen. "Eens, zo begon Hij, ging een zaaier uit om te zaaien. Bij het zaaien viel een gedeelte op de weg en de vogels kwamen het opeten. Een ander gedeelte viel op de rotsachtige plekken, waar het niet veel aarde had; het schoot snel op omdat het in ondiepe grond lag. Toen de zon was opgekomen, kreeg het te lijden van de hitte, zodat het verdorde bij gebrek aan wortel. Weer een ander gedeelte viel onder de distels en deze schoten op, zodat het verstikte. Een ander gedeelte tenslotte viel op goede grond en leverde vrucht op: deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig.

Wie oren heeft, hij luistere."

Van eucharistie naar leven

Jezus' leerlingen stelden zich heel wat vragen. Wij eveneens. Kan de Kerk de huidige crisis te boven komen? Werken wij niet tevergeefs? Zal de algemene onverschilligheid het halen?

Wij moeten nieuwe moed opdoen bij het zuivere optimisme van het evangelie. Heeft God dan zijn woord vergeefs uitgezaaid doorheen de geschiedenis? Is de wereld niet in staat een stukje vruchtbare grond te leveren? De mensen mogen zich niet opsluiten in hun egoïsme en hun hoogmoed. Zij mogen niet alleen op zichzelf en op hun rijkdom betrouwen. Maar zij moeten zich met vertrouwen openstellen voor die liefde van God die hen roept tot het heil.